

Can ile Zortan'ın Maceraları-2

Boş Çerçeve Operasyonu

Yıldıray Karakiya

Resimleyen:
Gökçe Yavaş Önal

tudem

Can ile Zortan'ın Maceraları-2

Boş Çerçeve Operasyonu

Yıldıray Karakiya

Resimleyen: Gökçe Yavaş Önal

© 2016, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A. Ş. • 1476/1 Sok. No:10/51
Alsancak-Konak/İZMİR

Yazar: Yıldırım Karakiya
Resimleyen: Gökçe Yavaş Önal
Editör: Ayşegül Utku Günaydın
Düzeltili: Hülya Dayan

Baskı ve Cilt: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Ekim 2016 (2000 adet)

ISBN: 978-605-9153-63-8
Yayınevi sertifika no: 11945
Matbaa sertifika no: 26886

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

www.tudem.com

Can ile Zortan'ın Maceraları-2

Boş Çerçeve Operasyonu

Yıldıray Karakiya

Resimleyen: Gökçe Yavaş Önal

 tudem

Yıldray Karakiya

Sanat tarihi eğitimi alan Yıldray, gün boyu çocuk kitapları okuyan bisikletli bir metin yazardır. Okuduğu kitapları eşi Banu'yla birlikte "Bir Dolap Kitap" adlı internet sitesinde ve her pazar Açık Radyo'da sundukları programda paylaşır. Hedefi, bisiklet sürerken çocuk kitabı okuyup yazabilmektir.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Can ile Zortan'ın Maceraları-1 Flaş Disk Operasyonu (öykü)

Can ile Zortan'ın Maceraları-2 Boş Çerçeve Operasyonu (öykü)

Gökçe Yavaş Önal

Evde resim yaparken, bir yandan da birbirlerini kovalayan bir bebek ve kedi ile cebelleşen Gökçe, resim eğitimi aldı. Hayatını çocuklar için çizerek geçirmekten mutluluk duyan Gökçe resim dışında, kedileri ve yağmurda sümüklüböcekleri izlemeyi sever.

"Ruh Zortanlarım
Banu'ya, Tayga'ya,
Orman'a"
Y.K.

Urfa İlçe Halk Kütüphanesi
çalışanlarına teşekkür ederim.

Can odasının ortasına oturmuş, kimya setiyle uğraşıyordu. Elbise dolabıyla duvar arasındaki karanlıktan bir gölge sıyrıldı. Parıldayan gözlerini Can'a dikmişti. Can'ın üzerindeki beyaz laboratuvar tulumunun sırtında yeşil ışıktan iki nokta sabit duruyordu. Gölge, Can'ın yanına süzüldü. Bir elini uzattı. Kedi tısladı. El, bir an havada asılı kaldı. Ardından gölge harekete geçti ve Can'ı dürttü.

“Niaaaghh!” diye çığlık attı Can.

“Niaaaghh!” diye çığlık attı Zortan. Kamyon farı kadar irileşmiş gözleri disko topu gibi yeşil ışıklar saçıyordu.

“Ödümü patlattın,” dedi Can.

“Sen de benim devrelerimi patlattın,” dedi Zortan başparmağıyla damağını çekerken.

“Arkamdan sessiz sessiz yanaşmasaydın o zaman,” dedi Can.

“Zombi sırtlan sürüsüyle karşılaşmış devekuşları gibi bağırırsan korkarım tabii,” dedi Zortan.

“Can, iyi misin, oğlum?” diye seslendi annesi banyodan.

“İyiyim, anne. Sessiz sessiz duruyorum,” dedi Can.

“Hazırlanmak için çok az zamanın kaldı,” dedi Zortan.

“Deney bitmedi,” dedi Can.

“Benim için hava hoş,” dedi Zortan.

“Binim için hivi hiş!” diye tekrarladı Can ağzını büzerek. “O giysiyi sen giymek zorunda değilsin tabii!”

“Biyonik bir kişi olmasam zevkle giyerdim,” dedi Zortan. “Annen az sonra gelir.”

“Babam da hazır değil, bir şey olmaz,” dedi Can.

“İşte bundan emin değilim,” dedi Zortan yeşil ışıklarını kırpıştırarak.

Saç kurutma makinesinin sesi kesildi. Banyo kapısı açıldı. Topuklu ayakkabıların takırtısı duyuldu.

“Annen hazırlanmış,” dedi Zortan.

“Bu karışımı da ekledim mi, tamamdır,” diye yanıtladı Can.

“Şu çiş rengi sıvının tamamını koymalısın,” dedi Zortan.

“Emin misin?” diye sordu Can.

“Benim devrelerime kaç kütüphane yüklü, haberin var mı?” dedi Zortan.

“Tamam, karıştıralım bakalım,” dedi Can.

“Annen buraya geliyor,” dedi Zortan.

“Kapağı takıyorum,” dedi Can.

“Bana ihtiyacın olursa yatağın altındayım,” dedi Zortan.

“Can, hazır mısın oğlum?” diye seslendi annesi oda kapısını açarken.

“Zortan, sen biyoniksin, anlarsın, bu neden köpürüyor?” diye fısıldadı Can.

“Yerinde olsaydım annemi de alır kaçardım,” dedi Zortan, gözlerindeki yeşil ışıklar sönerken.

“Can?” diye seslendi annesi.

“Anne,” dedi Can elinde olmadan sırtıtarak.

Önce bir tıslama duyuldu. Tıslama sesi gide-
rek yükselirken deney tüpü fosforlu köpükler
saçmaya başladı. Patlama sesi hiç de yüksek de-
ğildi. Yine de deney tüpündeki kimyasal malze-
me geniş bir alana yayıldı. Can’ın annesi de bu
alanın içindeydi.

"HIIIAAAARRGGHHHHH!"

diye ıglık attı Can'ın annesi.

"Amanın! Amanın! Amanın!" diye bağırdı Can. Masadaki sürahiyi kaptığı gibi içindeki suyu annesinin tüten elbisesine boca etti.

"Can, sen ne yaptın?" diye sordu annesi.

"Kimya setindeki tüm sıvıları karıştırınca ne olacak diye merak ettim," dedi Can.

"Can? Berrin, ne oluyor? İyi misiniz?" diyerek odasından fırladı Can'ın babası.

"İyiyiz, baba," dedi Can bir çırpıda.

"İyi miyiz?" diye bağırdı Can'ın annesi. "Şu-ursuzca kimya deneyi yaptığın için elbisem delik deşik oldu, üzerime bir sürahi su döktün, odanı afet alanına çevirdin ve hâlâ iyiyiz, öyle mi?"

"Tamam, hayatım," dedi babası, "Biraz sakinleşelim."

"Nasıl sakinleşeyim Hakan, nasıl?" dedi annesi. "Biraz sonra resim sergimin açılışı var, elbisem mahvoldu, Can hazırlanmamış ve sen hâlâ pijamalarla dolaşıyorsun!"

“Saçlarımın nesi var?” diye araya girdi annesi gözlerini belerterek.

“Saçların biraz tütüyor da...” dedi Can usulca.

Annesi banyoya koştu.

“Ne vardı o karışımın içinde?” diye sordu babası.

“Tam olarak bilmiyorum,” dedi Can.

